



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 13CPL1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 371

Comissió de Política Lingüística

Sessió 13, dimecres 12 de novembre de 2025

Presidència de l'I. Sr. Francesc de Dalmaes i Thió

Sessió 13 de la CPL

La sessió de la Comissió de Política Lingüística (CPL) s'obre a ****. Presideix Francesc de Dalmaes i Thió, acompanyat del vicepresident, Guillem Sánchez Prat, i de la secretària, Maria Pilar Castillejo Medina. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents Imma Ferret Raventós, Rocio Garcia Pérez, Gisela Navarro Fuster i Joaquim Paladella Curto, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Lluís Puig Gordi, Carme Renedo i Puig i Mònica Sales de la Cruz, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia, Mar Besses Casanovas i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez i Pau Ferran Navarro, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. Comuns, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Germà Capdevila, president de l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català, davant la Comissió de Política Lingüística per a informar sobre la situació de les revistes en català (tram. 357-00406/15).

2. Compareixença d'Àngel Madrià, director de l'Editorial Gavarres, davant la Comissió de Política Lingüística per a informar sobre la situació de les revistes en català (tram. 357-00407/15).

3. Proposta de resolució sobre la supressió del Consorci per a la Normalització Lingüística (tram. 250-00566/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 238, 24).

4. Proposta de resolució sobre el garantiment de l'ús del català en les comunicacions escrites de l'àmbit sanitari (tram. 250-00634/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 21; esmenes: BOPC 326, 19).

El president

Bon dia, diputades i diputats. Us sembla si comencem?

En primer lloc, haig de demanar als grups parlamentaris si hi ha alguna substitució que haguem de prendre nota. Sí, diputat, digueu.

[Speaker 11]

Sí, president. Per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, el diputat Hugo Manchón substituirà el diputat Pau Ferran.

El president

Prenem nota. Moltes gràcies. Diputada Renedo?

Carme Renedo i Puig

La diputada Laura Martínez substitueix la diputada Mònica Sales.

El president

Gràcies. Alguna altra substitució? *(Pausa.)* No.

Doncs abans de començar el que seria el primer punt de l'ordre del dia, la lletrada m'indicava que hauríem de formalitzar el fet que vam fer la compareixença de Maite Melero. Finalment la va fer la senyora Marta Villegas en relació al Barcelona Supercomputing Centeri, per tant, només hem de deixar palès que, efectivament,

es va substanciar, però que no amb el nom que estava en la compareixença que vam aprovar.

Per tant, suposo que, com que és una evidència, ningú hi està en contra i donem per fet que aquesta compareixença es va produir, d'acord?

Doncs ara, si em permeteu trenta segons, anem a buscar els compareixents.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

El vicepresident

Bé, bon dia.

Compareixences

357-00406/15 i 357-00407/15

Bon dia, senyor Capdevila, i bon dia, senyor Madrià. Tenen deu minuts cadascú per fer la compareixença conjunta; després els grups parlamentaris, cinc minuts, i després tindreu un torn compartit també de deu minuts. D'acord?

Doncs, quan vulgueu i quan vulgueu els vint minuts distribuir-vos...

Germà Capdevila (president de l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català)

Bon dia, president, senyors i senyores diputats. Primer de tot, moltes gràcies per haver tingut la deferència de convocar-nos i donar-nos l'oportunitat d'explicar-vos una mica qui som i el paper que juguem per la llengua i la cultura d'aquest país.

Primer de tot, m'agradaria començar a explicar què som i què no som. És a dir, no som televisió, no som ràdio, no som premsa, no som premsa comarcal, no som premsa local. Som revistes temàtiques d'abast nacional, un sector del món de la premsa que sovint és poc evident i se li posa poca atenció, però que creiem que juguem un paper fonamental en una cultura i en una llengua.

Segurament, no cal que us expliqui en detall fins a quin punt les revistes són... A mi m'agrada fer el símil, sabeu que diu que hi ha espècies que indiquen si un ecosistema és sa o no? Saps que diuen: "Si hi ha aquest ocell, si hi ha aquest peix

l'estany vol dir que l'ecosistema és relativament sa", amb les revistes passa el mateix. Quan mireu una cultura, una llengua o un país, si té un ecosistema de revistes més o menys potent, preneu-ho com un indicador que és un país amb una cultura potent.

I nosaltres podem dir amb un cert orgull que això ho tenim. És a dir, som una cultura petita, una cultura europea petita, amb un univers potencial d'uns deu milions de consumidors en la nostra llengua -segurament són menys, però podríem acordar amb uns set o deu milions. En comparació amb altres cultures europees, amb una demografia similar, tenim bona salut quant a les publicacions que tenim.

Això vol dir que en el cas de l'APPEC representem un centenar d'empreses editores, que editen cap a dues-centes capçaleres de totes les temàtiques que us podeu imaginar. Segurament, a tots ens venen al cap les primeres quatre o cinc més conegudes, com *Sàpiens*, *Enderrock*, *Cavall Fort*, però sapigueu que hi ha fins a cent cinquanta publicacions en paper i una cinquantena en digital de totes les temàtiques diverses que us podeu imaginar en la nostra llengua.

Són publicacions que han fet una feina ingent de recuperació d'un múscul que es va perdre durant el franquisme. És a dir, les revistes en català van néixer, com a tota Europa i a tot el món, a finals del segle XIX, sobretot, i principis del segle XX. Catalunya va ser capdavantera, teníem publicacions esportives d'interès general, de cultura, infantils... Hi havia publicacions com, no ho sé, *D'ací i d'allà*, que era una revista que era el *Cosmopolitan* en català, i venia cinquanta mil exemplars de cada número que sortia. Teníem un múscul envejable.

Això, evidentment, amb el cop d'estat del 39 es trunca, desapareix d'un dia per l'altre, no queden publicacions en català. L'edició en català subsisteix a l'exili, a Mèxic, a Buenos Aires, a París, a Londres, i a partir de l'any 80, o a partir de la recuperació de la democràcia, quan neix l'APPEC, la nostra missió és refer aquell múscul que havia desaparegut. I podem dir amb un cert orgull que, el 2025, som aquest centenar d'empreses editores, que fem cap a dues-centes capçaleres de totes les temàtiques diverses.

Per què us dic que som importants? Som, evidentment, tan importants com qualsevol altre sector de la cultura, però nosaltres juguem un paper de motor del consum cultural que creiem que se'ns ha de reconèixer i recolzar.

És a dir, qui no ha anat a un concert perquè ha llegit una crítica en una revista musical? Qui no ha comprat un llibre perquè ha llegit una entrevista a un autor en una revista? Qui no va al teatre? No va al cinema? El consum cultural té molts impulsos, però un dels principals som nosaltres, som les revistes temàtiques que movem la indústria cultural d'aquest país i creiem que, de vegades, això no es posa prou de relleu.

Tenim una característica pròpia de les revistes en català, perquè venim d'on venim i perquè tenim la demografia que tenim i el potencial de lectors o de subscriptors que tenim, que és que la immensa majoria de les nostres publicacions són explotacions petites. No tenim un ecosistema de grans empreses editores multinacionals o empreses de milers de treballadors que es dediquen al món editorial.

En general, en tenim unes quantes, tenim cap a una trentena d'empreses editores que tenen un bon múscul, que tenen desenes de treballadors i que tenen un gir comercial important, però el perfil majoritari de les revistes són un grup de persones -anava a dir un grup de bojos, però no, direm un grup de valents- que els apassiona un tema determinat i decideixen tirar endavant una revista sobre aquesta temàtica. Això vol dir que el perfil acostuma a ser empreses molt petites, de quatre o cinc persones, quatre o cinc treballadors, que s'especialitzen en un tema, en un nínxol, i el treballen a fons.

I com que som una llengua petita que va haver de fer molta feina i molt intensament en els últims trenta o quaranta anys, ja des del minut u nosaltres teníem molt difícil la guerra als quioscos, per exemple. Les nostres publicacions, competint en un espai als prestatges amb publicacions en castellà, que els volum es multiplica per dos, per tres o per quatre, feia molt difícil la nostra visibilitat.

Per això, des de sempre, les revistes en català s'han enfocat sobretot en la subscripció, i la majoria de les nostres publicacions viuen sobretot d'una base de subscriptors fidels que els dona una certa estabilitat. Això és molt important, perquè ens permet tenir un ecosistema de publicacions en català que, desmentint el tòpic

que són empreses subvencionades o amb un respirador artificial i que sense el suport públic no existirien, us vull explicar que el cinquanta-cinc per cent de les publicacions associades a l'APPEC no rep cap ajut ni cap subvenció. Això és un senyal que ho podríem prendre com un senyal de fortaleza del sector, però també és un senyal de feblesa, perquè vol dir que les empreses aquestes o són tan petites que no poden accedir a l'indar de requisits per accedir als ajuts o que, simplement, com que saben que no es guanyaran la vida amb això ni es faran rics, han fet una explotació controlada de la seva publicació i el seu objectiu és que aquesta publicació existeixi, tiri endavant i punt. No aspiren a un gran creixement ni a fer molts diners amb això, i per això no opten per ajuts públics.

Dit això, sí que em sembla important assenyalar que, pel que us deia abans de les característiques pròpies del nostre ecosistema cultural, l'ajut públic per a nosaltres és imprescindible, naturalment. Si com a societat crec que tots estarem d'acord que necessitem un sector cultural potent, també estarem d'acord que necessita un suport institucional. Si com a societat hem decidit que l'educació necessita un concert per arribar on l'administració no pot arribar, si hem decidit que la salut necessita concert per arribar on l'administració no pot arribar, si hem decidit que la pagesia necessita un suport institucional per tirar endavant el comerç, etcètera, tots els sectors de la nostra societat, no cal argumentar gaire que la cultura també necessita un cert suport institucional per tirar endavant.

Nosaltres som molt partidaris d'uns ajuts com el que existeixen, que són objectius i mesurables, que van lligats a l'audiència i a l'estructura dels mitjans, és a dir que no hi hagi possibilitat d'afavorir els amics quan toca governar i perjudicar els meus enemics, sinó que siguin uns ajuts objectius com el que existeixen.

Què és el que succeeix amb aquests ajuts que avui en dia existeixen, que en el cas de les revistes venen de dos departaments en concret, sobretot del Departament de Presidència, que és qui té les competències sobre els mitjans de comunicació, i una petita part ve de les revistes culturals del Departament de Cultura. M'agradaria referir-m'hi breument, abans de passar-li la paraula a l'Àngel.

En el cas de les subvencions del Departament de la Presidència, tenim una estructura que està fossilitzada des de fa dècades, que fa que aproximadament un

vuitanta-vuitanta-cinc per cent del volum d'ajuts es concentri en els dos o tres grups mediàtics més importants del país, i l'altre divuit-vint per cent es reparteix en tot l'univers de mitjans de comunicació que hi ha en aquest país, i ja no parlo només de revistes, sinó de mitjans en general.

Això respon a una realitat de fa vint o trenta anys, en què aquests tres grups mediàtics tenien realment una influència, tenien realment una audiència que ho justificava, però avui en dia, en què l'univers dels mitjans de comunicació està en mutació permanent, aquesta realitat ja no és així, ja no es reflecteix. I estem convençuts que aquest equilibri s'ha de repensar i s'ha de reordenar per donar més pes a sectors com el nostre, que som un sector que ve resistint tots els embats. És a dir, quan va sortir l'entorn digital semblava que les revistes desapareixerien, i aquí hi som. Quan va sortir la tele, desapareixerien les revistes, i aquí hi som. Ara l'entorn de mitjans està en mutació. No cal que ho sigui la crisi de la premsa diària en paper, perquè, evidentment, el suport digital és molt més àgil a l'hora de donar l'última notícia, però també els mitjans digitals estan en un model que no està clar que sigui viable, i que també està en crisi, perquè l'audiència ja no la controla els mitjans, sinó dos o tres grans corporacions globals dels Estats Units que tots coneixem, que són qui decideix què llegim o què no llegim, què ens surt a la pantalla i què no ens surt.

Però en aquest món en què estem exposats vint-i-quatre hores set dies a la setmana a la pantalla, i que ens aixequem amb el mòbil a la mà, estem tot el dia a la feina amb la pantalla davant dels ulls i a la nit anem a mirar sèries a la tele, o ens n'anem a dormir amb el mòbil a la mà, la revista ha recuperat un espai segur de lectura, un espai segur de confort. La revista en paper és aquella estona en què desconnectem de l'entorn digital, perquè aquella temàtica en concret, sigui motor, sigui esport, sigui ceràmica, sigui el que sigui, és la que a mi m'interessa, m'apassiona. Aleshores, aquella estona que sec al sofà, agafo la tassa de cafè, desconnecto una mica d'Instagram, de Twitter i dels correus electrònics, i això ha fet que la revista hagi recuperat embranzida, i en els últims cinc anys estan sorgint a Catalunya una mitjana d'entre cinc i set revistes noves, capçaleres noves de temàtiques noves, i hem recuperat el múscul de subscripcions que durant l'auge del món digital semblava que ens afectava.

Per sort, som un sector sòlid, potent, que, com us dic, cobreix totes les temàtiques que us pugueu imaginar, amb moltes dificultats, evidentment, perquè arribar a un potencial subscriptor és molt car, perquè la distribució cada vegada és més complicada, perquè els quioscos tanquen tots, i hem de buscar noves alternatives i nous canals de distribució, que impliquen invertir esforços i diners per aconseguir-ho.

És a dir, tenim reptes importants per tirar-ho endavant, però estem convençuts que juguem i jugarem un paper molt important.

El vicepresident

Gràcies, senyor Capdevila. Ara tindria la paraula el senyor Madrià. Endavant, sisplau.

Àngel Madrià (director de l'Editorial Gavarres)

Gràcies, president. Gràcies, senyores diputades, senyors diputats, per l'oportunitat de poder explicar-nos i explicar més en detall qui som i què fem.

Com ha explicat el president de l'APPEC, Germà Capdevila, l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català edita revistes temàtiques especialitzades, però sobretot nosaltres defensem radicalment el paper. Encara que sembla que puguem anar a contracorrent, nosaltres som radicals amb el paper, cosa que no treu que les revistes nostres també siguin en format digital o revistes expressament en digital, com ha dit Germà Capdevila.

Nosaltres, com a publicacions, necessitem el suport de l'administració, del suport de les subvencions públiques no per subsistir, sinó per guanyar musculatura, per reforçar-nos. Nosaltres pensem que les revistes són un mitjà que té molt passat, com ha explicat en Germà; que té un present que no és fàcil, però té un futur inqüestionable. El futur de les revistes en català serà tan potent com és el futur del llibre en català, que ha agafat una embranzida que jo crec que no parará, perquè el paper -i deixeu-m'ho dir així-, el paper és l'eina, el suport d'una revista, d'un llibre, és l'eina més moderna que puguem tenir. No hi ha res més modern que agafar una revista, te l'emportes allà on sigui, a la muntanya, al mar, i no necessites res, ni wifi, ni cobertures, ni connexions, res. És l'eina més ultramoderna que tenim. I d'això en

som defensors a cavall i a peu. I el futur és aquest, el futur continua sent el paper, per més que la tecnologia ens ajudi, efectivament, però nosaltres en som defensors. Per què? Perquè aquest reducte de civilització, aquest espai de seixanta pàgines, de vuitanta, de cent vint, de cent vuitanta, aquest refugi de cultura, d'oci, de coneixement, de memòria, ens fa més savis, ens fa més contents, i ens fa, sobretot, més feliços. I això és inqüestionable.

Aleshores, les estructures són petites, certament, no hi ha grans estructures. Tan de bo poguéssim tenir estructures molt més potents, però aquests petits nínxols als quals ens dirigim com a revistes especialitzades, és una entrada com un ganivet a la mantega. Claríssimament, entrem en una capa o unes capes de la societat que no hi pot entrar cap més mitjà. I aquesta és la fortalesa nostra, arribar a aquests nínxols.

Aleshores, necessitem un suport per ser més potents, per tenir més musculatura, per tenir més estructura, per poder tenir més treballadors, per poder revertir més a la societat el que la subvenció o l'ajuda pública ens pot aportar.

I acabo amb això. Hi ha dues qüestions de futur que jo crec que hem de tenir molt present -i que ja la tenim aquí, no és de futur, sinó que és de present-, que és que està canviant el punt de venda. Sí, arribar a les cases amb una revista digital és molt fàcil, però arribar a les cases amb una revista en paper és més complicat, hi ha una logística. Aleshores, jo crec que hem de fer passos molt importants per poder... Perdoneu... Ah, no, no... És molt important que fem passos, perquè el futur només passa per dues coses: distribució i subscripció. S'haurà acabat el punt de venda tal com el tenim entès. Ho sabeu els que aneu a comprar el diari o les revistes al quiosc, s'estan tancant, i això és imparable. Aleshores, hem de trobar la manera de fer arribar aquestes revistes, a aquests subscriptors, a casa seva. És un tema de futur, jo crec que és un tema llarg, però jo crec que és importantíssim, perquè sinó jo crec que perdrem com a societat moltíssim.

Nosaltres no treballem pel passat, no treballem pel present, sinó que treballem pel futur.

Aquestes revistes deixen un pòsit sobre qui som, sobre què hem fet, sobre com hem transitat per la vida, i això d'aquí tres-quatre generacions serà una cosa impagable,

com ara ho és *Pèl i ploma*, *El xut*, *El Patufet*, etcètera, que ens en recordem o mirem revistes passades i diguem: "Ostres, quin patrimoni que teníem!" Per què? Perquè hi havia suport públic, però sobretot -i aquí sí que faig un retret a la societat- hi havia un suport públic, però sobretot un suport privat, cosa que nosaltres no hem aconseguit trobar suports privats, de gent que té negoci entre els nostres ciutadans, i no reverteix a la societat en projectes culturals. Jo crec que això ens ho hem de fer rumiar. No sé on està la llei del mecenatge, no ho sé; no sé on t'ha quedat, però sí que és veritat que la societat hauria de revertir més en cultura sobre projectes culturals.

És molt fàcil donar suport al Liceu. Tothom es posa medalles pel Liceu, però per què no ens posem medalles per un *Cavall Fort*, per un *Sàpiens...*, escombros cap a casa, per un *Gavarres* o un *Cadí-Pedraforca*. Aquesta és la reflexió important.

El vicepresident

Gràcies, senyor Madrià. I ara passàrem al torn dels grups parlamentaris. En primer lloc, té la paraula el grup proppasant, el Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula el diputat i president de la comissió Francesc de Dalmases.

Endavant.

El president

Moltes gràcies, vicepresident. En primer lloc, dir, evidentment, que aquesta no és una intervenció objectiva, no ho pretén ser, no ho és mai, però en aquest cas menys, en la mesura que no és que senti complicitats amb el que feu, sinó que forma part de la pròpia trajectòria vital.

Ara, quan escoltava l'Àngel Madrià, són trenta anys vinculats als móns de les revistes, en el meu cas, i d'aquests una immensa majoria també vinculat a l'APPEC. Per tant, en primer lloc, sent els que ara en sou responsables i que continueu aquesta llarga trajectòria d'aquesta associació, agrair-vos això, agrair-vos la feina, la continuïtat, i apuntar aquest futur esplendorós que deia l'Àngel, fonamentat en un passat que també ho és, malgrat les dificultats.

A mi m'agrada molt destacar la feina que fem, que feu com a indústria cultural. Jo penso que no hem de perdre aquesta perspectiva d'indústria cultural, que és forta -

que és forta-, perquè sovint, sobretot quan parlem d'ajuts o de subvencions, es vol projectar una imatge de feblesa. És exactament el contrari. Probablement aquests grups que parlàvem del que aglutina el vuitanta per cent sí que serien morts immediatament sense aquests ajuts, i no així la majoria d'aquests projectes que aplega l'APPEC.

Destacar, perquè em penso que és molt important, i més en el moment polític que vivim..., el president Capdevila deia "és un índex de qualitat cultural", i jo dic que és un índex de qualitat democràtica que existeixi l'APPEC, i que existeixi totes les revistes que hi ha al darrere és un índex de qualitat democràtica.

Hi ha un aspecte que no l'heu valorat, i jo crec que val la pena que hi posem també l'accent, que és la dimensió de Països Catalans. No d'ara, de sempre. És a dir, l'APPEC és una organització -i miro l'Àngel Madrià, que fa no sé quants anys, ens espantaríem, vint-i-cinc, que es va inventar allò del supermercat de revistes en català, i ja vam començar sempre País Valencià, Illes, Catalunya Nord, Principat, i, per tant, amb bona acollida de les pròpies capçaleres que també s'integren a l'APPEC. Per tant, la dimensió nacional de l'APPEC em sembla profundament rellevant.

Ens fan millors, és una organització que ens fa millors, perquè demostrin que efectivament el català és una llengua amb la qual es pot parlar de tot i amb rigor. Suposo que és el que defineix més la immensa majoria de les revistes de l'APPEC. I és especialment rellevant ara, perquè nosaltres entenem, i així ho alertem, que hi ha una espanyolització creixent de Catalunya, una espanyolització que va de dalt cap a baix, i en aquest sentit que hi hagi aquests projectes, amb tanta trajectòria alguns i tanta novetat d'altres, que es resistixin a aquesta espanyolització i que, per tant, defineixin aquesta singularitat nacional, doncs, ens dona la raó a tots aquells que diem que, efectivament, no?, hi ha una llengua, hi ha una cultura, hi ha una tradició, hi ha una nació que mereix fer camí polític, camí econòmic, però també camí cultural lliurement.

Qüestions que ens preocupen? L'apuntava l'Àngel Madrià, el tema del punt de venda, és a dir els que tenim una edat hem vist morir al quiosc; n'hi ha, però #, i, per tant, com us podem ajudar amb el tema de la distribució, amb el tema de la

subscripció? Us sentiu ben acompanyats o no poc ben acompanyats? Si ens ho podríeu explicar.

També ens ha preocupat la dada que ens donàveu de publicacions que segurament tindrien dret a accedir a ajuts públics i que no hi poden accedir. Sabeu que nosaltres som un grup parlamentari que treballem i posem molt la banya amb el tema de la simplificació administrativa, si teniu algun projecte en aquest sentit, si teniu alguna queixa en aquest sentit, i si ens podríeu dir com us podem ajudar, com s'ha fet amb altres sectors.

I, finalment, una que sé que us preocupa, i és que l'APPEC no només hagi de presentar projectes, sinó que hagi de tenir un recolzament estructural, com es fa amb tantes altres estructures de país. Si això existeix, si no existeix, si us sembla que hi hauríem de posar a la banya.

I res més.

I moltes gràcies per la vostra compareixença.

El vicepresident

Moltes gràcies, president de la Comissió. I ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, tindria la paraula la diputada Rocio García. Endavant.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, vicepresident. Molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, senyor Capdevila, president de l'APPEC, i el senyor Madrià, director de l'Editorial Gavarres, per ser avui amb nosaltres en aquesta comissió parlamentària i per les seves interessants compareixences que coneixíem, per avui amb molt més detall. Podem dir que les seves veus expertes ens han apropat a la realitat de les revistes temàtiques en català, quin ha estat aquest camí recorregut. Jo crec que és molt valuós el que ens ha explicat, aquest recorregut històric i també democràtic de l'APPEC, i com segueix sent necessari reivindicar el paper del periodisme, i també de les revistes especialitzades i veraces en català, també en digital, com a motor cultural del país, com a part d'aquest sistema cultural, com ens deia ara, que s'ha mantingut propers als lectors i a les lectores en tot aquest temps, aquests anys, moltes vegades, com ens deia, sense cap suport, tot i la desaparició generalitzada d'aquest espai, dels

quioscos i dels punts de venda de premsa diària i de revistes als nostres carrers, a les nostres viles.

L'APPEC, fundada el 83, amb aquesta recuperació de la democràcia, Catalunya té avui, com deia, més de dues-centes trenta revistes i mitjans digitals associats, cent editorials, dues-centes capçaleres, vull destacar les cinquanta en digital, i des del nostre grup parlamentari, de Socialistes i Units per Avançar, voldríem aprofitar l'ocasió per felicitar-los, a l'APPEC, per la recent commemoració del vintè aniversari de la Nit de les revistes i de la premsa en català, així com els guardonats a la gala d'enguany, celebrada l'Ateneu centenari de l'Aliança del Poble Nou.

Els Premis APPEC pensem també que visibilitzen aquest gran ecosistema català, també premien les millors empreses editorials, també periodistes, i projectes culturals -ho he pogut comprovar en diferents ocasions que he pogut assistir-, i per això volíem agrair aquesta tasca que fan, una tasca encomiable, que avui crec que posem més en valor en aquesta comissió.

També agrair al senyor Madrià les seves aportacions i ara després de la seva intervenció agafaré algunes notes.

Bé, les revistes en català són espais de lectura, de reflexió, de creació i alhora motor essencial de la cultura catalana, sens dubte. La Nit de les revistes també pensem que posa en valor també aquest reconeixement a la tasca dels professionals de la comunicació i de les publicacions del país. Uns premis i uns treballs periodístics, també molt innovadors, molt joves, que he pogut veure durant diferents edicions, que potser ja van més cap al digital, però que tenen un públic jove, que és molt interessant que es mantingui, perquè també manté viva la premsa i també l'especialització periodística en català.

Els darrers estudis ens diuen que un cinquanta per cent de la població catalana llegeix revistes. Vostè ho deia, no? Aquesta és una bona notícia, no estem en el passat, estem en el present i anem cap al futur. I perquè hi ha bons professionals i bones professionals darrere d'aquesta informació i d'aquest periodisme en català, i lectors i lectores fidels, tot i que hi ha reptes per endavant, com ens ha apuntat.

Voldríem destacar aquells projectes amb els que col·labora l'APPEC, també amb el Departament de Política Lingüística, i que pensem que també són per destacar-los.

Un el T'agradarà llegir en català, iniciat el 2014, per al foment de la lectura i del consum de revistes en català.

El 2025, la distribució va arribar a sis revistes en català i a prop de dos-cents centres privats del camp sanitari a tot Catalunya. També es fomenta en aquests espais no convencionals la lectura en català.

Pensem que el projecte també promou un ús espontani i que ens porta també a facilitar la parla.

Garantir la presència també de revistes en català a les llibreries, aquests espais que sembla que després de la pandèmia han agafat una mica més d'embranchada, també troben les revistes en català als seus prestatges. I també apropant-nos al públic jove, aquesta curiositat pel periodisme d'investigació i per un producte cultural ben fet.

O el Més català a les biblioteques, que potser aquí jo hi vull posar l'accent, que es promou arreu del país la lectura en català de la mà de la xarxa de biblioteques, i aquest treball conjunt que fan amb l'APPEC pensem que també és molt rellevant, justament pel valor que té com a espai cultural la biblioteca pública.

O la caravana de revistes Quiosc.cat en ruta, una iniciativa que porta revistes en català allà on no arriben aquests punts de venda. I vostès, és clar, és on han posat l'accent i on nosaltres també hem cercat aquells projectes que s'estan engegant i que si s'han de reforçar, doncs, benvinguts siguin.

Totes aquestes iniciatives són positives, doncs, haurem de recollir les que vostès ens han posat aquí de relleu, però pensem també que avui podríem aprofitar, ja que fa dos dies només que s'ha presentat l'informe 2004 del Pla Nacional del Llibre i la Lectura, que recull conclusions importants presentades per la comissió de seguiment, i és que ja estan avançant en bon ritme el pla de lectura i hi ha seixanta-quatre mesures en fase de desenvolupament i el noranta per cent de mesures ja estan en execució.

Per tant, la lectura, també de les revistes en català, doncs, és un repte de país. Té molts altres reptes, evidentment, que vostè ens planteja avui i que nosaltres agraïm molt sincerament la seva intervenció i de les quals, doncs, també prendrem nota i veurem com els podem acompanyar.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada Marta Vilalta. Endavant, sisplau.

Marta Vilalta i Torres

Bé, moltíssimes gràcies, president, i moltes gràcies sobretot als compareixents d'avui. Un agraïment sincer per aquest trosset de felicitat, manllevant les seves pròpies paraules, que ens han portat en aquesta comissió al Parlament, aquesta Comissió de Política Lingüística, aquest refugi de cultura que descriuen que són les revistes, les publicacions periòdiques en català. I aquells que hem viscut o hem crescut amb el *Cavall fort*, després també amb l'*Enderrock* o ara ja aprenent amb *Sàpiens* cada mes, doncs, forma part de les nostres vides aquesta realitat que vostès avui ens han explicat. I, per tant, moltíssimes gràcies per la dedicació, per la feina constant, no només per ser avui aquí, sinó per la que fan cada dia.

El que hauria de ser més normal, que és poder fer publicacions periòdiques sectorials de nínxol en català a Catalunya, acaba sent moltes vegades com un acte de valentia. Com abans deia el senyor Capdevila, no són bojos, però sí que són herois o persones valentes que es posen al capdavant d'aquests projectes i que ho fan possible.

I aquests actes de valentia, més enllà de la realitat que ens han explicat i que ho han detallat perfectament, ho hem vist també quan la defensa d'aquestes publicacions periòdiques acaba sent una batalla constant, per exemple, amb el que vam viure. Recordem els casos al País Valencià, quan l'aliança de PP i VOX va retirar va prohibir unes quantes publicacions, en aquest cas en català, que estaven a les biblioteques públiques d'algunes de les ciutats.

Veiem com la censura, malauradament, als nostres temps encara és present i el que ens podria arribar si mai tinguessin més quotes de poder, però també vam veure l'onada de solidaritat, la campanya de solidaritat i de suport no només allà, al País Valencià, sinó també aquí a Catalunya, per tant amb aquesta visió també de Països Catalans, que abans recordava el diputat De Dalmases, i que crec que diu molt de

la nostra societat. Que davant d'una amenaça, d'un atac tan flagrant, doncs, surti aquesta onada de suport de solidaritat, campanya també de subscripcions que hi va haver.

I això és important, perquè vol dir que, com a mínim, reaccionem. A vegades fa falta aquest suport proactiu que demanaven per part de la societat, de les empreses de les entitats, també evidentment de les institucions al capdavant, però sí que hi ha aquest tarannà o sí que hi ha aquesta sensibilitat quan es produeixen aquest tipus d'atacs.

Com són, per exemple, també importants els reconeixements, reconeixements públics per fer moltes vegades justícia. Recordo l'acte dels Premis Nacionals de Comunicació de l'any passat, del 2024 on justament l'Editorial Gavarres va rebre el Premi Nacional de Comunicació de Proximitat, si no m'errorro, amb un acte que es va celebrar allà al Casino de l'Aliança del Poble Nou, amb el president Pere Aragonès presidint aquell acte en aquell moment, i on també es va fer justícia en la mesura que es reconeixia no només a vostès, sinó a la resta de professionals.

Perquè mirin, vostès han anomenat alguns dels reptes que afronten en un context on la comunicació evidentment juga un paper clau a les nostres vides, que s'estan produint, a més a més, molts canvis i molt ràpids, però on les publicacions periòdiques, les revistes, justament el que fan és aportar rigor i qualitat en aquest context de canvi, d'immediatesa, en aquest context on moltes vegades el que fa és buscar només els pescaclics -una paraula, per cert, nova que ha reconegut ara el Termcat-, on només brillen les *fake news* o la desinformació i el sensacionalisme. I vostès justament aporten aquest rigor, aquesta qualitat, aquesta bona manera de treballar dels professionals que formen part dels projectes d'aquestes revistes i projectes arrelades amb clau de país i, evidentment, com dèiem, en català.

I això és clau de poder mantenir, de poder reforçar i de poder fer, com deien vostès mateixos o com ens demanaven, no només de sobreviure, sinó de poder agafar la musculatura i enfocar aquest futur justament reforçant aquests projectes, que són els que ens aporten, com deia, no només bona salut, com deien vostès, bona salut a nivell cultural, sinó també bona salut democràtica. Són clau també per a això.

En aquest sentit, sí que els voldríem fer alguna de les preguntes, potser algun tema que no hi han aprofundit prou, i algun altre que sí que ens han dit. Vaig al gra.

Projectes o iniciatives com la Setmana del Llibre en Català, que recentment es va celebrar aquí a prop, al Passeig Lluís Companys, quin impacte tenen per vostès? Sempre hi ha l'espai del quiosc. Està els últims anys tenint molt èxit de participació, de compra també de llibres, quin impacte tenen per vostès iniciatives com aquestes? Podria imaginar que és rellevant i important, però ens agradaria saber com ho viuen vostès. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*
Acabo, president.

El públic infantil és clau justament per enfocar aquest futur, no només el present, sinó també el futur. Com hi treballen? Com ho veuen? Quina és la seva opinió? Què més podríem fer per vincular més els infants del nostre país a ser lectors també des de ben petits, acostumar-nos a consumir -no m'agrada aquesta paraula, però ja m'explico-, a ser lectors d'aquestes revistes.

I de quina manera -acabo amb això- els podem ajudar amb aquest reequilibri de les subvencions que ens demanaven d'aquest enquistament que hi ha en la manera com es donen, a causa dels molts anys que s'ha fet de la mateixa manera. Com s'ho imaginem? Si estan treballant amb el Govern o com els podem ajudar per tal que aquest suport econòmic que hi ha de ser pugui ser més equitatiu i pugui tenir també un equilibri d'acord amb els punts que vostès ens demanaven.

Ho deixo aquí, agraint-vos la vostra compareixença, però sobretot la feina que fan i posant-nos a la vostra disposició.

Gràcies.

Fitxer 4

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el diputat Cristian Escribano. Endavant.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, vicepresident. Jo no crec que sigui moment d'entrar en alguns temes que s'han tractat per part d'alguns portaveus, perquè jo crec que és un tema que estaria bé no polititzar.

Jo, com a estudiant d'història a la Universitat Autònoma, crec que la revista *Sàpiens* és bàsicament la Bíblia de qualsevol estudiant d'història, i més si estudies a la UAB. I tot i que hi ha articles que potser els hi trobo un biaix amb els quals no puc coincidir, també crec que hi ha un gran talent darrere de tots aquests escriptors que fan de les revistes que es fan a Catalunya unes revistes molt importants.

Vostè, el senyor Capdevila, ens ha parlat... Jo crec que han fet un bon tàndem, perquè ens ha parlat el senyor Capdevila una mica més de la part tècnica, de què és tot allò que funciona, què és tot allò que s'ha de fer, quantes empreses editorials a dia d'avui hi ha; també, darrere de totes aquestes revistes hi ha molts professionals que s'hi dediquen també. Catalunya ha perdut algunes revistes. Jo, com a historiador, ha perdut, per exemple, revistes com l'*Avenç* a nivell escrit, que continua a nivell... No? (*Veus de fons.*) S'ha recuperat? Ah, doncs jo la puc llegir de tant en tant a nivell digital.

Però el que sí que és veritat és que les revistes marquen una diferència respecte a altres tipus de publicacions perquè són temes més especialitzats, temes que et poden interessar més, i com molt bé ha dit el senyor Madrià, tots aquells que ens resistim encara a això de l'e-book i a totes les publicacions que no són en àmbit digital, encara continuem agafant aquesta revista o aquest llibre i utilitzant-ho com a mitjà de lectura. I no només aquelles revistes que et poden interessar des d'una vessant més professional o més política, sinó tot tipus de revista i tot tipus de llibres. Perquè jo ara, a mi, per posar-me un exemple, m'és molt difícil -tot i que no sigui revista, però és un llibre- imaginar-me llegir *Harry Potter* en castellà, perquè jo els vaig llegir en català, amb la qual cosa... És difícil quan comences un tipus de lectura més professionalitzada en un idioma, després t'hi acostumes, però també és cert que això ha d'anar acompanyat.

I ho ha dit molt bé el senyor Capdevila, és evident que la cultura requereix una inversió també per part de l'administració, però si aquesta objectivitat, aquesta inversió va acompanyada d'aquests objectius mesurables, també és una garantia

que la inversió que fa l'administració tingui un retorn, un retorn, com bé ha dit també, que no se'n va cap a clientelismes, que no se'n va cap a amiguismes, sinó que va realment per la cultura i per un servei a Catalunya i als lectors de revistes en català.

Jo no afegiré gaire cosa més. Simplement, he gaudit de la seva intervenció, i sí que és veritat que a les preguntes que els hi han dirigit també una: la seva compareixença està molt bé, però quin és l'objectiu que hi ha darrere de la compareixença? Només sé que l'ha demanada Junts, però per vostès, per vostès quin seria l'objectiu a assolir després d'haver comparegut en aquesta comissió?

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor diputat. I ara, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta. Endavant, sisplau.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor Capdevila i senyor Madrià, per la seva compareixença i les seves explicacions.

Només faré dos comentaris. En primer lloc, gràcies especialment, senyor Madrià, per ponderar les excel·lències del paper. I, en segon lloc, és convenient, pensem, el suport decidit de l'administració de la Generalitat a les empreses i editors de revistes temàtiques, sense cap mena de dubte, i fan bé, vostès, per tant, en reivindicar-lo.

Ara bé, aquesta reivindicació, que parteix de vostès, amb tota la legitimació del món, com acabo d'explicar, ha de tenir un pes, ha de ser referendada, sempre i quan no es discrimini per raó ideològica ni lingüística. I, és clar, això és degut a que el català i el castellà són les llengües majoritàries i oficials de Catalunya, tenint en compte, a més a més, que més de la meitat dels catalans tenen el castellà com a llengua materna.

Ha d'existir, per altra banda, un barem objectiu que, en funció de la dimensió, el tamany, les necessitats i la viabilitat de cada editorial, se li pugui assignar una determinada quantitat en subvenció, en ajut, a l'editorial en qüestió.

Moltes gràcies.

El vicepresident

D'acord. Ara, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, tindria la paraula la diputada Susanna Segovia. Endavant, si us plau.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Jo volia sumar-me també els agraïments als dos compareixents. De fet, com a mínim, el senyor Capdevila, recordo que també el vam poder escoltar a la Comissió de Cultura en aquest Parlament, tampoc no fa gaire, el mes de març, una temàtica molt relacionada des una altra perspectiva, en aquest cas.

Crec que han dit algunes coses, com molts suggerents, també. M'ha agradat la idea que el més modern que hi ha ara mateix és emportar-se a una revista quan vas d'excursió o quan te'n vas de vacances. Crec que fa una mica sacsejada en el que potser entenem per modernitat ara mateix, però crec que és molt encertada la imatge.

Sí que li volia fer, com que ja els han fet moltes preguntes, un parell de preguntes concretes, sobretot del tema de la distribució, que han comentat molt, no? Entenc que la subscripció..., potser la dificultat és més aviat que la gent agafi aquesta rutina de tenir una subscripció, incorporar rebre una publicació periòdicament a casa, i que llavors potser aquí s'ha de treballar més per com aconseguim aquest canvi gairebé que de cultura, del temps d'oci, de formació, de recreació, que incorpori aquestes subscripcions.

Però amb el tema de la distribució, esmentaven molt els problemes que suposa la desaparició dels quioscos. Aquesta desaparició també va de la mà d'un altre conflicte, que són els usos alternatius que s'estan intentant fer en alguns quioscos per evitar aquesta desaparició. Sí que els hi volia preguntar una mica més sobre aquesta qüestió, com creuen -perquè en algun moment han dit que això és irremeiable o imparable-, si creuen que realment és tant així o si es podria fer alguna cosa per evitar que això es perdi del tot, i potser aquesta compaginació amb altres activitats o amb altres tipus de comerç en el mateix quiosc?

Preguntar-los també el tema de la distribució d'aquestes revistes periòdiques en català a través de llibreries, perquè així com els quioscos van tancant, curiosament

Llibreries van obrint, una mica relacionat amb el que deia de la bona salut del llibre, i del llibre en català en particular, com ho demostra cada edició de la Setmana del Llibre en Català. Llavors, preguntar si podria ser una possibilitat que les revistes periòdiques també es comercialitzin, es distribuïssin des de les llibreries, que, a més a més, com deia, està havent-hi un esforç molt gran d'aquesta idea de la llibreria de barri, que la gent incorpori la llibreria de barri com un punt d'activitat al seu propi barri i al seu entorn.

I preguntar-los una mica també per franges d'edat, pensant com sembla amb la gent jove, com ho té. Jo crec que l'única..., no parla massa bé a favor meu, però en els darrers deu anys l'única subscripció que ha arribat a casa és *Petit Sàpiens*, per la meva filla, i va tenir un moment en què s'hi va enganxar molt, però és veritat que després, com que *Petit Sàpiens* ja no, i llavors es desenganxa, i ahir, ja a tall d'anècdota, a partir d'una notícia que vam sentir a la ràdio, parlàvem de quan nosaltres llegíem el *Nuevo vale* i el *Super Pop*, que és un altre rotllo, i era incapaç d'entendre la lògica de per què es comprava una revista on allà, a més a més, t'assessoraven de determinades coses. O sigui, com que potser hem de poder treballar també d'alguna manera i preguntar-los sobre això amb la gent jove perquè entenguin quina és la lògica, més enllà de quan són petits, d'incorporar les revistes i el que els poden aportar aquestes revistes i aquestes publicacions periòdiques.

A banda, evidentment, del tema del català, que és fonamental i que, com a mínim, per part nostra entenem que és evident que és una activitat que ha de tenir un suport per part de l'administració, que no entenem que s'hagi de reaccionar ni tan sols a la defensiva, com dient que... No passaria res tampoc que la subvenció pública sigui una de les parts principals dels ingressos d'aquestes publicacions, perquè si estem dient que estem en una emergència per l'ús social del català és evident que l'ús social del català a través de les publicacions periòdiques és una de les eines d'aconseguir enfortir-lo.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de la CUP - Defensen la Terra, té la paraula la diputada María Pilar Castillejo, secretària de la comissió. Endavant, sisplau.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies, vicepresident, i moltes gràcies al senyor Capdevila i al senyor Madrià per la seva presència, també per la feina que feu, tant des de l'APPEC per sostenir després de més de trenta anys aquest espai de comunicació en català, que segurament sense la vostra aportació seria un espai molt més petit, i també les publicacions que feu des de les Gavarres, que jo crec que representen molt la Catalunya viva, expliqueu molt bé la realitat del nostre país, aquesta crònica de la Catalunya real.

Heu explicat que les revistes temàtiques en català són motor de cultura. Jo crec que també hem de parlar en aquest moment que també representen mantenir els drets lingüístics de les persones que vivim aquí i també que són un element de construcció nacional en aquest moment d'emergència lingüística, perquè creiem que el català en aquest moment no juga en igualtat de condicions amb les publicacions en espanyol, a l'Estat. Totes les publicacions tenen al darrere grans distribuïdores, plataformes digitals, publicitat institucional, i en canvi sovint les revistes en català depenen de voluntarisme, de fidelitat, d'un públic que és fidel, que resisteix aquí. I en aquest sentit nosaltres creiem que tenir indústries culturals en català fortes representa el futur del país i de la llengua.

Ens heu explicat que només una trentena d'empreses són mitjanes i grans, que poden tenir un nombre de treballadors i que es sostenen de manera normal, i que la majoria són en petit i de subsistència. Nosaltres creiem que cal treballar amb això, que cal realment enfortir el model productiu de manera que tinguem una indústria cultural catalana que pugui parlar de tu a tu a la resta d'empreses, també de l'Estat, que sigui competitiva, que sigui forta, que també ajudi a unir forces a tot aquest petit món que està subsistent.

En aquest sentit, nosaltres creiem que el món de l'economia social és una oportunitat per créixer des de la base, per ajudar-se mútuament, amb participació horitzontal de tothom que participa. I, per tant, també us preguntem si esteu treballant amb alguna

manera de futur, d'unir aquestes forces per tal d'enfortir aquesta indústria cultural en català. I, si ho feu, si heu pensat en el món de l'economia social per fer aquesta força.

També amb això que ens heu explicat, que el futur també és la distribució, si penseu que seria interessant organitzar alguna distribuïdora a partir de treballar col·lectivament, de manera que treballés per totes aquestes publicacions i per tots aquests petits. De quina manera podeu unir esforços i si la distribuïdora hauria de ser potser un punt en què ho feu plegats.

També ens heu explicat que del que bàsicament viu és de les subscripcions, que moltes revistes no tenen ajudes i que les que en reben penseu que les ajudes no estan distribuïdes d'una manera prou òptima. Pensem que cal repensar el model. Esquerra ja us ha preguntat com penseu que seria. Per nosaltres, perfecte, ens sumem a aquesta pregunta.

Nosaltres sí que creiem que dels ajuts no es pot viure. Com deia, pensem que cal una indústria cultural força que no depengui del moment polític que pugui donar més o menys ajuts, però sí que són necessaris en aquest moment, i més en el moment que vivim, crec, d'emergència lingüística en el país. I, per tant, nosaltres pensem que el diner públic que vingui des de la Generalitat hauria d'anar destinat a projectes que parlessin en català. És on haurien de destinar bàsicament els ajuts que provinguessin de la Generalitat. I els hi demano què pensen sobre aquest tema.

Res més. Veig també que ens heu posat deures amb el tema de la llei del mecenatge. És cert, és un tema que hauríem de tirar endavant al Parlament.

I res més. Parlar, escriure, publicar en català és un acte de sobirania, de dignitat col·lectiva, i us agraïm el treball que ens aporteu en aquest sentit.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyora diputada. No havent-hi cap representant del Grup Mixt, seria el torn dels compareixents per respondre als grups parlamentaris, per un temps de deu minuts. Serem flexibles. Quan vulgueu.

Germà Capdevila (president de l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català)

Moltes gràcies, senyors diputats, senyores diputades, per les vostres intervencions i inquietuds. Celebro que realment anem tots en la mateixa direcció, que ningú posi en dubte la importància i el valor d'un univers potent de revistes en català.

El diputat Dalmases recordava la dimensió de Països Catalans. És cert, la nostra entitat agrupa publicacions periòdiques en llengua catalana independentment d'on...

Fitxer 5

s'editen aquestes publicacions i això és així des del minut u, i per això el noranta-nou per cent de les publicacions periòdiques publicades en llengua catalana són membres de l'APPEC. I, com recordava la diputada Marta Vilalta, d'Esquerra Republicana, quan hem necessitat una reacció l'hem tinguda, i davant d'un atac com el que van sofrir les publicacions al País Valencià vam poder reaccionar i vam poder mostrar una musculatura social important. Deixeu-me que us expliqui que es van anul·lar seixanta-sis subscripcions a biblioteques del País Valencià i la campanya "No a la censura" va generar dues mil cinc-centes subscripcions per a les revistes en català.

Però això va bé per esmentar un altre tema que ha sortit en alguna de les intervencions i és el tema de les biblioteques. És a dir, la primera reacció pot ser: "Ostres, seixanta-cinc contra dues mil cinc-centes", vaja tret al peu que... No, és imprescindible i fonamental la presència de les publicacions en català a les biblioteques per la funció prescriptora que tenen les biblioteques. És a dir, quan una mare o un pare van a la biblioteca a la tarda després de l'escola perquè el nen faci els deures, l'exposició d'aquest nen a les revistes en català és molt probable que sigui la primera que té i l'única. Per això les biblioteques, les biblioteques escolars són fonamentals per nosaltres per ser-hi presents.

Treballem intensament amb l'administració, amb el Departament de Cultura, amb la direcció de biblioteques, amb el Col·legi de Bibliotecaris per revertir una situació que ara per ara creiem que no és del tot equitativa, perquè la Generalitat compra més publicacions en castellà que publicacions en català per a les biblioteques de Catalunya, i això és una realitat que estem treballant intensament per revertir i que tot suport que puguem rebre en aquest sentit sempre serà benvingut. No m'estendré

en les causes, sinó en la importància de treballar plegats, editors i administració, per revertir aquesta situació que estem treballant en aquest sentit per solucionar-ho.

La diputada García recordava o posava en valor la Nit de la premsa i les revistes en català. Jo ho agraeixo, perquè amb el temps limitat no podríem parlar de tot, però és veritat que des de fa vint-i-cinc anys celebrem aquesta nit que representa tot el sector, no només revistes, per això és la Nit de les revistes i la premsa en català, on atorguem premis al sector i a professionals destacats, i que és un motiu d'orgull perquè mostrem la força que tenim com a sector, que és important.

També destacar els projectes de política lingüística que ens han servit al llarg d'aquests anys per arribar amb publicacions en català a àmbits que normalment no hi eren, com les sales d'espera, les perruqueries, les consultes del metge... Anem de mica en mica avançant en aquests espais on ens costava molt arribar per una qüestió de dimensió, que se'ns fa difícil.

També aquí la diputada Vilalta parlava del públic infantil i de la importància del públic infantil. Per nosaltres és bàsic, és fonamental. No cal que us digui que les revistes infantils són la porta d'entrada a la lectura, és a dir pràcticament tots hem iniciat el contacte amb la llengua a través d'una revista, d'una revista infantil, i això va també de la mà de la pregunta que em feia la diputada Segovia. La corba de subscriptors que tenim en les revistes en català i en les revistes en general a nivell mundial, no és una dinàmica pròpia. Tenim un gruix important de subscriptors de revistes infantils, perquè aquesta subscripció la fa l'avi, la fa el pare, la fa el tiet, la tieta... Aquest subscriptor el perdem quan es fa adolescent i jo crec que és una lluita que no estem en condicions de lluitar. És a dir, la guerra amb la pantalla aquí la tenim perduda i el lector el perdem. Però quan aquests lectors arriben als trenta o trenta-cinc, i ja tenen una feina més o menys estable i una mínima renda disponible, és quan recuperen el record que també esmentava el diputat Escribano de "la revista que jo comprava de jove o de nen", "Ara tinc una mica de vint-trenta-quaranta euros a l'any", que a més a més és molt poc, és una entrada al teatre i sortir a sopar, "tinc una revista que rebo durant tot l'any a casa". I a partir dels trenta/trenta-cinc és quan recuperem aquest subscriptor. És a dir, la preocupació pel lector jove l'hem de tenir, però tampoc cal que ens esquinquem les vestidures, perquè amb esforç el podem

recuperar quan és més gran i té una mica més de renda disponible, sobretot perquè parlem de publicacions temàtiques, en què tots tenim un àmbit que ens agrada més, i tenir una publicació que ens parla cada mes, fins i tot si no està d'acord del tot, com deia el diputat Escribano, ve de gust i fins i tot dispara el debat i la polèmica, i això és un camí que nosaltres tenim per davant, segur, però que l'esforç gran és transitar-hi i arribar-hi.

I d'aquí moltes de les intervencions que les agruparé en un dels desafiaments que tenim per la propera dècada com a sector, i també com a entitat que les representa, que és la distribució i les subscripcions. És a dir, un dels efectes de la Setmana del Llibre en Català que esmentava la diputada Vilalta és la possibilitat d'exposar tot l'univers de revistes en català. Sempre l'efecte sorpresa és molt potent i allà és quan veiem que si tinguessin la capacitat d'arribar d'una manera més fàcil a més gent, de manera continuada, seria molt més profitós.

Malauradament, les empreses de distribució i logística estan més preocupades i guanyen més diners repartint paquets d'Amazon i de Shein que no revistes en català o revistes en general. Per la qual cosa nosaltres portem anys treballant pel nostre compte, amb la caravana de la revisteria que va als pobles que ja no tenen quioscos, anant a fires, a esdeveniments culturals, a festes, per mostrar la nostra potència cultural. Però tenim la convicció que és un repte que haurem d'entomar per nosaltres mateixos i en algun moment donat haurem d'assumir la necessitat de crear una empresa de distribució que, de manera col·lectiva, pugui resoldre aquest desafiament que tenim pel davant. Evidentment, només sumant els esforços individuals no n'hi haurà prou i necessitarem el recolzament i el suport de l'administració per entomar un desafiament d'aquest calibre que segurament volem fer-ho.

Una altra de les reflexions que ve a tomb de diverses de les vostres reflexions és que posar en valor el paper no és perquè sí i no és perquè ens resulti més fàcil. Jo mateix sóc responsable d'una empresa editora que des de fa quinze anys edita una revista digital per dispositius mòbils, però des de fa dos anys també fem una edició en paper. Per què? Perquè segurament heu tingut relació amb editors de mitjans de comunicació i a tots la preocupació és l'audiència, és el clic, és "com arribo", "ara

Google m'ha canviat l'algoritme", "m'ha baixat l'audiència a la meitat", "no arribo tant..." Malauradament, hem fet les coses com a societat tan malament que qui decideix què veiem no som nosaltres, no són els poders públics, no són les empreses editores, no són els periodistes, és un algoritme, i un algoritme que es dissenya a Califòrnia, segurament, o a la Xina.

I és en aquest punt on el paper esdevé un element de resistència contra aquest sistema que decideix per nosaltres què és important o què no, o que ens fa aquesta cambra a través de les xarxes socials que ens ensenya només el que és afí amb el nostre parer. L'únic que hi ha ara que pot trencar això és el paper. L'únic que l'algoritme no pot controlar és la bústia on deixem cada mes i cada setmana la nostra publicació en paper, i per això, una cosa que semblava condemnada a la desaparició, cada vegada pren més protagonisme.

I només per acabar li volia dir al diputat Acosta que gràcies per les vostres reflexions i el vostre suport. Només la puntualització que el sistema d'ajuts dissenyat per aquest Parlament és una línia de suport a la publicació en llengua catalana i per això les revistes en castellà no poden accedir-hi, però per la seva tranquil·litat hi ha vint-i-un països al món, inclòs l'Estat espanyol, que recolzen amb fons públics l'edició de publicacions en castellà.

Àngel Madrià (director de l'Editorial Gavarres)

Sí, només..., res, molt ràpid, per completar una mica la intervenció de Germà Capdevila.

No només les revistes ens permeten tenir més coneixement, més cultura, aprofundir en temes que ens interessin, sinó que també és una eina d'integració lingüística, i això és molt important. Hi ha molta gent que utilitza les revistes, que comparteix aquestes revistes amb gent que vol aprendre la nostra llengua, que vol entendre la nostra cultura, i aquesta és una eina perfectíssima, molt atractiva per poder integrar-se i conèixer la nostra cultura.

I deixeu-me fer una reflexió també. Per què són tan atractives aquestes revistes? Per què agraden? No s'ofenguin, per què no parlem de política, no són polítiques. Són pel nostre oci, pel nostre esbarjo, pel nostre temps de lleure, per entendre la nostra història, per aprofundir en la nostra llengua, les varietats dialectals. Per això

són tan atractives. I, si us plau, facin el que puguin perquè això continuï rodant i no ho engeguem a pastar fang. Perquè, certament, són estructures sòlides, però no són imbatibles, poden ser “batibles”. Aleshores, fem tots el que puguem, com deia aquell senyor, que tothom faci el que pugui.

El vicepresident

Moltes gràcies. Moltes gràcies, senyor Capdevila, president de l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català, i moltes gràcies, senyor Madrià, director de l'Editorial Gavarres, per la seva compareixença. Suspenem breument la sessió.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

El president

D'acord, diputats i diputats, us sembla que reprenguem l'ordre del dia...

Proposta de resolució sobre la supressió del Consorci per a la Normalització Lingüística

250-00566/15

...amb el punt tercer, que és aquesta Proposta de resolució sobre la supressió del Consorci per la Normalització Lingüística, que és una proposta del Grup Parlamentari de VOX.

Hem acordat a la mesa

Fitxer 6

...que fareu torns de tres minuts a les PRs, tot i que serem generosos, perquè, com sabeu, hauríem d'anar cap al cinc, però per fer-ho més dinàmic fem aquesta aproximació als tres, i fins i tot els que teniu tendència a allargar-vos no us tallarem, d'acord?

Per tant, té la paraula el diputat Acosta per presentar aquesta proposta de resolució.

Endavant.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, moltes gràcies, president. Vox defiende el bilingüismo real y la libertad lingüística. Lo que existe en Cataluña no es libertad, sino coacción y exclusión del castellano, y el Consorci per a la Normalizació Lingüística es una de sus herramientas principales.

El presupuesto del Consorci ha crecido un setenta por ciento en una década, sin que exista ninguna justificación objetiva. Es un caso claro de estructura que se perpetúa para mantener cargos, subvenciones y redes clientelares.

Cataluña no necesita más oficinas de normalización, necesita servicios públicos eficientes, neutrales y al servicio de todos los ciudadanos.

No puede hablarse de igualdad cuando una lengua, el catalán, es promovida con dinero público y la otra, el castellano, es relegada o incluso perseguida en las administraciones y las escuelas.

El Consorci no se limita a dar clases en catalán, actúa como un instrumento de ingeniería social, promueve campañas de sensibilización lingüística que en realidad son programas de adoctrinamiento ideológico. No hablamos de cultura, sino de control social. Convertir la lengua en un arma política al servicio del separatismo.

Y como nuestra propuesta es a favor de todos los catalanes, hablen la lengua oficial que hablen, pedimos suprimir al Consorci per a la Normativa Lingüística como ente del servicio público de la Generalitat de Catalunya; extinguir todos los convenios de colaboración suscritos entre la Generalitat y las entidades locales integradas en el Consorci, así como cualquier otra forma de cooperación administrativa o financiera vinculada a su funcionamiento; revocar las partidas presupuestarias asignadas al Consorci en los presupuestos de la Generalitat, destinando dichos recursos a políticas de interés general en el ámbito educativo, sanitario o de seguridad ciudadana; garantizar el respeto al principio de neutralidad lingüística en todas las administraciones públicas catalanas, promoviendo la libertad de elección de lengua oficial por parte de los ciudadanos, sin imposiciones ni discriminaciones; y ordenar una auditoría del conjunto de actividades, contratos y subvenciones gestionadas por

el Consorci per a la Normalització Lingüística en la última década con el fin de identificar posibles irregularidades, duplicidades o desviaciones presupuestarias.

En conclusión, comunicar estos acuerdos a los entes locales afectados y a los órganos de fiscalización competentes para su conocimiento y cumplimiento.

Muchas gracias.

El president

Doncs, ara és el torn de la resta de grups parlamentaris i comença la diputada i portaveu de Junts per Catalunya, la diputada Carme Renedo.

Carme Renedo i Puig

Les propostes de resolució de VOX, ho he de confessar, a mi sempre aconseguen sorprendre'm. No pas per la temàtica, perquè sempre remen contracorrent i sovint contra els grans consensos socials. En conseqüència, que es posin en el Consorci no m'ha sorprès. I mira que podria ser saludable qüestionar-se si el Consorci és o no la millor eina que podem tenir per estendre el coneixement de la llengua catalana. Però, evidentment, el que proposen no és un debat constructiu.

El que sí que m'aconsegueix sorprendre una vegada i una altra són els arguments. Semblaria que els escriuen gairebé sense voler, que se'ls hi escapen, perquè són absolutament extemporanis i gairebé marcians. Costa creure que els hagin dedicat cap minut de reflexió. No són, però, ni arguments ni mentides innocents. Tots sabem que els fan servir per crear realitats paral·leles i amenaçar la democràcia i els drets humans a nivell plenari.

És per això que no ens hem de cansar de denunciar-ho. Destacarem alguna d'aquestes perles. “És un greuge que no hi hagi un instrument similar al Consorci per normalitzar el castellà”, aquesta és bona, o “moltes administracions públiques catalanes persegueixen el castellà”, o “el Consorci no només ensenya català, és un instrument polític de pressió per imposar el català”. Alça Manela! O una que repeteixen constantment és “Catalunya és una regió bilingüe on des de fa cinc segles conviuen amb prevalença orgànica, segons les zones, les dues llengües”. A mi m'agraden molt..., suposo que se'm nota, les propostes de resolució de VOX.

El castellà a Catalunya, per més que pogués ser conegut per alguns membres de les elits, és una llengua més que estranya fins a finals del segle XIX, quan creix l'alfabetització i els moviments migratoris comencen a ser rellevants.

La llengua castellana és una estranyesa, una raresa, que sura i es manté fins a mitjans del segle XX i fins a la implantació de la televisió nacional franquista, que és el que aconsegueix que tothom almenys entengui l'espanyol.

Una mentida com aquesta, repetida mil vegades, ha de ser desmentida mil vegades. Ja al segle XVIII, José Patiño -no era separatista ni de *nuestro órdago*- testimoniava que només entenien l'espanyol els que havien seguit estudis de lletres. I ja podeu comptar quanta gent estudiava al segle XVIII.

I és que des del segle XV que existeix un conflicte entre Catalunya i Espanya per la diferent concepció de paraules com “llibertat” i “igualtat” i la seva traducció en la manera de governar. Perquè fa sis-cents anys que existeix un conflicte entre nacions, perquè Catalunya és una nació i fa segles que lluita per restituir la seva sobirania. I la lluita continua en tots els fronts.

D'aquí -i no serà cap sorpresa- que votarem que no a tots i cadascun dels punts d'aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra. Té la paraula la diputada i portaveu, Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltíssimes gràcies. No es poden dir més barbaritats en tan poc espai amb aquesta proposta de resolució que ens presenta VOX i que avui estem portant a debat. A més, ho fa amb aquest vocabulari que tan acostumats ens té l'extrema dreta, presentant l'apocalipsi: “estructura mastodòntica”, “red clientelar”, “despilfarro”, “deriva”, “adoctrinament”, “ideología monolingüe... Tots els *hits* aquí recollits en aquesta proposta de resolució que a nosaltres ens sembla que fan el ridícul, i no per anar-ho presentant de forma reiterada faran que es converteixi en veritat allò que ells voldrien que ho fos.

A més a més, ho fan amb les mentides també habituals, amb la tergiversació de la realitat que conté absolutament un tuf de catalanofòbia i que pot acabar generant odi justament cap a les persones catalanoparlants o cap a les persones que volen aprendre lliurement la llengua al nostre país.

Mirin, la pròpia proposta de resolució de VOX que avui ens presenten demostra, més que mai, la necessitat i referma més que mai l'existència del Consorci de Normalització Lingüística de Catalunya. Perquè sí, el Consorci és una eina clau d'aprenentatge i de normalització de la llengua catalana i no sé si ho saben, però a Catalunya hi ha més de dos milions de persones, 2,3 milions de persones que volen aprendre el català. Però l'oferta pública està en unes cent vint mil places aproximadament a l'any. Aquí hi ha molt de calatge, per tant, i no es tracta de fer desaparèixer, de suprimir, de prohibir el Consorci, sinó justament de muscular-lo, d'invertir-hi i fer que pugui atendre tota aquesta demanda. Com deia, repeteixo, més de dos milions de persones que volen aprendre el català i que potser ara no tenen l'oportunitat a través de l'oferta pública, perquè justament no hi estem podent arribar.

Per això, des d'Esquerra, celebrem l'increment de la inversió en el Consorci dels últims anys, la feina també de xarxa que fa i de col·laboració amb el teixit associatiu, també, evidentment, amb tots els municipis, i aquesta inversió i aquest increment que ha suposat que hi hagi més professionals, que hi hagi més places i, per tant, que es pugui donar resposta a aquesta demanda que els comentava.

Aprendre el català, que és el que fa el Consorci de Normalització Lingüística de Catalunya, no hauria de fer por a ningú. Avui ens presenten una proposta a resolucions els de VOX presentant el Consorci com una amenaça, i aprendre el català no hauria de fer por a ningú. És riquesa, és cohesió, no és una amenaça, és una oportunitat, i els hauria d'ocupar més, als diputats de VOX, la vulneració de drets lingüístics que pateixen els catalanoparlants, si tant els preocupa la igualtat i la llibertat del nostre país. En això no s'hi posen mai. Sempre, com deiem, a tergiversar la realitat. No s'hi posen perquè viuen d'obsessions, perquè voldrien que la nostra societat fos una societat més pobre, una societat monocolor i una societat monolingüe. Doncs, mirin, aquí no ens hi trobaran.

Amb el Consorci, justament, es defensa l'equitat i la cohesió social, es prioritzen els diners per generar igualtat d'oportunitats i es protegeixen els drets lingüístics de les persones al nostre país.

Per tant, i resumint, al punt número 1 votarem que no, al punt número 2 votarem que no, al punt número 3 votarem que no, al punt número 4 votarem que no, al punt número 5 votarem que no, i al punt número 6 també votarem que no.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Jo també demanaré vots separats, com la portaveu d'Esquerra. *(Rialles.)*

No, bé, pensava fer una intervenció breu -i de totes formes serà breu-, però sí que és veritat que hi ha coses que no m'agraden escoltar, perquè crec que no agraden a una part de la societat catalana i parlar de raresa quan ens referim al castellà és una cosa que està molt desconnectada de la realitat que es viu a Catalunya, perquè si hi ha alguna cosa a normalitzar és precisament no fora d'aquesta cambra, sinó dins.

El que s'ha de normalitzar és el que ja és normal als carrers de Catalunya i és la convivència entre el català i el castellà i no aquesta batalla política que constantment es fa, perquè utilitzar la llengua recurrentment com una arma política jo crec que ja no és que ja ens cansi als que estem aquí presents, sinó que cansa a la gent del carrer. I quan es parla de protegir els drets lingüístics dels ciutadans, jo hi estic plenament a favor, però és que s'han de protegir els drets lingüístics dels catalanoparlants i dels castellanoparlants, al carrer i a les aules. I quan les persones que fan gala i quan diputats d'aquesta cambra fan gala de protegir certs drets lingüístics, però després reclamen oposar-se a sentències judicials que protegeixen drets lingüístics dels nostres infants, això jo crec que és una incongruència de manual.

Nosaltres..., crec que la posició del Partit Popular és prou clara, però sí que, president, demanarem vot separat de l'1 al 3 i després del 4 al 6.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Doncs, ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la seva portaveu, la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Jo també coincideixo amb la diputada Junts que cada vegada sembla mentida que segueixin sorprenent la capacitat de VOX de fer propostes de resolució que ens treuen una mica de..., bé, és que ja no sé ni com dir-ho.

O sigui, algú ha començat la seva intervenció parlant que defensen el bilingüisme, però llavors la proposta de resolució que porten és acabar amb una de les institucions que justament té com a objectiu sobretot ensenyar una de les llengües del bilingüisme que diuen que defensa és, com a mínim, contradictori. Perquè si almenys la proposta de resolució fos que l'Institut Cervantes fes més cursos de castellà, mira, hi votariem en contra igualment, perquè és una proposta de la ultradreta, però tindria el seu sentit dintre de la lògica de VOX. Però, no, no proposen que es facin més cursos de castellà, sinó que el que proposen és que es deixin de fer els de català. Per tant, de bilingüisme poc en aquesta proposta de resolució.

Jo imagino que el que els passa és que, com que ja saben que no s'aproven, pensen que poden posar qualsevol disbarat i que en total no passarà res perquè com que no s'aprovarà poden posar el que vulguin. Suposo que els hi deu servir per a algun vídeo o per a alguna cosa d'aquestes que ells utilitzen després a TikTok, però realment utilitat en aquest Parlament no en té cap.

Dir que la situació del català està normalitzada quan les dades demostren que s'està retrocedint en l'ús social del català i que segueixin havent-hi milers de persones que tenen interès en voler-ho aprendre i que segueix havent-hi cada any, per molt que s'intenti fer un esforç d'augmentar l'oferta de cursos de català, persones que es queden sense poder-ho aprendre, malgrat voler fer-ho, és evidentment portar una

proposta de resolució que com que saben que no s'aprovarà, doncs, és igual el que digui perquè, total, pel que serveix...

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Doncs, ara és el torn de la diputada del Grup Parlamentari de la CUP, Maria Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Renuncio a intervenir. No passa res.

El president

Gràcies, diputada. Doncs, ara és el torn del Grup Parlamentari Socialista, i té la paraula el diputat Paladella.

Joaquim Paladella Curto

Moltes gràcies, president. L'objecte de la proposta de resolució que avui ens presenta VOX és la supressió del Consorci per a la Normalització Lingüística, un consorci que es va crear el 1988, és a dir fa trenta-set anys, que avui el conformen cent trenta-nou administracions públiques -la Generalitat de Catalunya, noranta-nou ajuntaments, trenta-set consells comarcals i dues diputacions, la de Girona i la de Barcelona- i que segons els seus estatuts i la realitat del seu dia a dia dona servei a empreses, administracions públiques i entitats de tota mena.

Servisque, entre altres, realitzar cursos de català, revisió de textos i traduccions. Es a dir, el que ens proposa el Grup Parlamentari de VOX és suprimir d'una vegada el que des del 1988 ve funcionant amb el suport de molts ens públics que durant anys han cregut necessari el que és necessari encara.

És la primera reflexió i pregunta en veu alta que els invito a fer. Això no és cosa sols del Govern de la Generalitat. Són cent trenta-nou els ens públics que impulsen i donen suport i continuïtat, ens públics tots elegits democràticament i que ho creuen necessari, ens públics i institucions totes amb un aval i legitimitat democràtica, és a dir votats pels catalans i les catalanes. De veritat creuen que vostès ara amb una simple PR poden instar a la supressió? De veritat creuen que VOX (*Sona el senyal*

acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) té la veritat absoluta i la legitimitat política per fer-ho?

La segona reflexió que els invito a fer és la següent. Reiteradament en aquest Parlament vostès, fent ús de la seva paraula i legítima llibertat d'expressió i d'opinió, basen el seu discurs en la manca de dificultat o inconvenients que veuen en la integració dels nouvinguts, dels immigrants a Catalunya.

Fitxer 7

I avui, al meu entendre, amb aquesta proposta volen tancar la porta a l'entitat que una de les principals funcions és organitzar cursos perquè els adults puguin aprendre el català, perquè puguin aprendre la llengua que és, sense cap dubte, el primer pas per a la seva integració social o, com a mínim, ho pot propiciar o facilitar.

Sí, senyor diputat, la llengua serveix per entendre'ns, per socialitzar, per integrar-nos, per promoure la convivència. Aquesta és la principal funció de totes les llengües, de tot lo món, també el català a Catalunya.

Això és el que fa Consorci per a la Normalització Lingüística. Així ho pensem els alcaldes que ajuden a organitzar cursos.

Crec que les llengües, ni el català ni el castellà, existeixen per a buscar confrontació, ni per a dividir. Les llengües són per a entendre'ns i per a conviure. Catalunya és un exemple d'entesa i de convivència que no devem atiar; més al contrari, ho devem preservar.

Per això votarem contràriament a la proposta i, com sempre acostumo a fer, quan intervingui en aquesta comissió, invito a VOX -ho vaig fer també al PP- a fer una reflexió en aquest assumpte, al meu entendre necessària, ja que crec que en política l'objectiu principal és i ha de ser buscar el millor per a l'interès general i en benefici de la gent. I el català no és en cap cas perill, al contrari, i el Consorci tampoc ho és.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Com que no hi ha esmenes, no hi ha darrer torn per posicionar-se, i farem la votació en els dos blocs que heu proposat, si no m'equivoco, que primer votarem del punt 1 al punt 3 i després farem una segona votació, del punt 4 al punt 6. És correcte? *(Pausa.)* D'acord.

Doncs, procedim a fer la primera votació als punts 1, 2 i 3.

Vots a favor?

Del Grup Parlamentari de VOX.

Vots en contra?

El Grup Parlamentari Socialista, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari d'Esquerra, el Grup Parlamentari dels Comuns i el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular.

Abstencions?

El Grup Parlamentari del Partit Popular.

Per tant, decauen aquests tres punts.

I segona votació, els punts 4, 5 i 6.

Vots a favor?

Grup Parlamentari de VOX i Grup Parlamentari del Partit Popular.

Vots en contra?

Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari d'Esquerra, Grup Parlamentari dels Comuns i Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular.

Per tant, també decauen els punts 4, 5 i 6.

**Proposta de resolució sobre el garantiment de l'ús del català en
les comunicacions escrites de l'àmbit sanitari**

250-00634/15

I ara, si us sembla, farem el següent punt de l'ordre del dia, que és aquesta Proposta de resolució sobre el garantiment de l'ús del català en les comunicacions escrites en

l'àmbit sanitari. És una proposta de resolució d'Esquerra Republicana i per presentar-la té la paraula la seva portaveu, la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies. Us presentem una proposta de resolució que fa referència a la garantia de l'ús del català en l'àmbit sanitari. Però, si bé moltes vegades hem parlat dels drets lingüístics i de poder ser atesos amb llengua catalana quan anem al metge o quan tenim una consulta mèdica, avui ens volem centrar en les comunicacions escrites i, a més, en aquest àmbit sanitari.

Ja hem denunciat moltes vegades aquestes mancances greus en l'ús del català com a llengua vehicular al sistema sanitari, però això també ho veiem en una qüestió molt concreta, que són en les comunicacions escrites que els centres sanitaris donen o reparteixen a la ciutadania. Aquestes comunicacions inclouen informes mèdics, des de TACs, ressonàncies o resultats analítics, on s'explica el resultat de l'informe o de l'analítica corresponent, però també aquells fulls de recomanacions mèdiques que es donen després d'una visita, calendari de visites en cas d'un tractament més llarg, autoritzacions i altres documents sanitaris estandaritzats.

I en molts casos -i això és el que ens sorprèn, i per això fem aquesta proposta de resolució-, aquests documents són lliurats sistemàticament en llengua castellana, tot i que la seva forma i el contingut són predefinits i que perfectament podrien estar adaptats a la llengua pròpia del país.

Per nosaltres això vulnera els drets lingüístics de la ciutadania i per això creiem que cal reforçar aquest àmbit de l'ús del català en l'àmbit escrit. A més a més, perquè no hi ha excuses; això no va de tenir més pressupost, això no va de tenir més professionals, això va de tenir preparada aquella documentació estàndard que moltes vegades es reparteix als pacients, a les persones, als ciutadans que van al metge.

A més, mirin, l'ús de la llengua del pacient no és només un dret individual, que ho és, sinó que, a més a més, és un factor clau de seguretat clínica, fins i tot de comprensió de les indicacions mèdiques i també de la qualitat en l'acte assistencial. I això en moments complicats és clau. Parlem, per exemple, de persones que afronten un tractament de llarga durada, perquè hi ha una malaltia greu, una malaltia

llarga, i que sistemàticament la comunicació del calendari, de recomanacions, d'allò que t'acompanya en aquest tractament, doncs, se't lliuri directament en castellà quan tu ets una persona catalanoparlant.

Pot semblar banal, però tenir-ho en la teva llengua ajuda. I en molts casos, si parlem de població o de col·lectius vulnerables, això encara pren més rellevància, perquè justament hi ha un efecte directe i una relació absolutament directa entre la llengua en què s'és atès, la teva pròpia llengua, poder ser atès en la teva pròpia llengua i després un millor diagnòstic o una millor recuperació.

Per tant, garantir que aquestes comunicacions escrites sanitàries siguin en català no és només una mesura de normalització lingüística puntual, és una mesura molt rellevant a nivell personal per a aquelles persones, però també forma part d'aquesta estratègia global de país de l'ús ple i efectiu de la llengua pròpia en tots els àmbits de la vida pública.

Per això presentem la proposta de resolució, per revisar i adaptar aquests models de documents sanitaris utilitzats de forma habitual i que es promogui la distribució sistemàtica en la llengua catalana, sempre que sigui possible.

Implementar sistemes de seguiment, perquè això sigui així i mesures correctives si això no és així.

Difondre i implementar la instrucció que ja existeix al Servei Català de la Salut per garantir els drets lingüístics.

Desplegar també la figura del referent lingüístic, que existeix als centres sanitaris, i fer tot el seguiment des del Govern per a aquesta implementació d'aquestes mesures.

Ja m'avanço que hem acceptat les esmenes 1 i 3 del Partit dels Socialistes. Ara la diputada suposo que també les presentarà. No la segona, perquè entenem que rebaixava massa el sentit, malgrat compartir l'enfocament.

I en aquest sentit sí que els demanaria el seu vot favorable, perquè és una qüestió que pot semblar puntual, pot semblar menor, però que realment té un impacte emocional, fins i tot rellevant, en aquelles persones que quan van al metge volen ser

ateses a nivell oral, però també en les comunicacions escrites, amb la llengua pròpia del nostre país, que és la llengua catalana.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Efectivament, hi ha esmenes del Grup Popular Socialista i per presentar-les té la paraula la diputada... (*Veus de fons.*) Grup Parlamentari Socialista, disculpeu. (*Rialles.*) No hi havia cap intencionalitat en l'error, us ho prometo.

Tornem-hi. Sí que hi ha esmenes, i té la paraula la diputada Imma Ferret, del Grup Parlamentari Socialista. Per sort riuen les diputades socialistes, per tant ningú hi ha vist mala intenció.

Endavant, sisplau.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Evidentment, no hem vist cap mala intenció en les seves paraules. En tot cas, som al Partit Socialista i aquí estem per parlar sobre aquesta qüestió que, com bé ens presenta el Grup d'Esquerra Republicana, dir que garantir l'ús del català en totes les comunicacions emeses en l'àmbit sanitari és també garantir el dret de rebre atenció mèdica i sociosanitària en català.

Aquest és un àmbit que ha estat també debatut en la Comissió de Salut i que estem plenament d'acord en què és important. Per això des de Govern ja s'han fet propostes de millora que es treballen transversalment coordinades amb el Departament de Política Lingüística.

D'aquesta manera el Departament de Salut va presentar l'any passat el pla per garantir el coneixement i l'ús del català en el sistema públic de salut de Catalunya amb l'objectiu de fer del català la llengua d'ús normal al sistema públic de salut, tant oral com escrita, i garantir que qualsevol persona s'hi pugui relacionar des del naixement fins al final de la vida, tant en aquesta llengua com en qualsevol d'altres també oficials.

Inclou trenta-tres mesures distribuïdes en quatre eixos d'actuació per implementar en aquest període 24-26.

Aquest pla, com bé diu la proposta de resolució que ens presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, ha quedat integrat també en el Pacte Nacional per la Llengua, que recull un bon nombre de mesures per reforçar el català en l'àmbit sanitari recollides en l'horitzó tercer. Mesures que també obliguen les entitats proveïdores a tenir un referent lingüístic i un pla de gestió lingüística adaptat a la seva realitat. Tal com s'estableix també la instrucció 2/2024 del Servei Català de la Salut, els centres, serveis i establiments del Ciscat han de satisfer els drets lingüístics i respectar el dret d'opció lingüística a les llengües oficials a Catalunya, establint que siguin tant el Departament de Salut com el Servei Català de la Salut les encarregades de fer seguiment dels plans de gestió lingüística de les entitats proveïdores del Ciscat.

En el marc dels plans de gestió lingüística, les entitats del Ciscat han de planificar i implementar actuacions específiques per garantir el compliment de la normativa lingüística vigent. Una de les actuacions prioritzades als plans és la revisió i actualització de les polítiques de comunicació existents, amb l'objectiu de garantir el dret de disponibilitat lingüística en tota la comunicació, tant interna com externa, i aquesta revisió inclou la documentació sanitària, com ara els models de consentiments informats, informes clínics, protocols assistencials i formularis administratius.

Així, els referents lingüístics poden establir mecanismes de seguiment sobre l'ús lingüístic de les comunicacions escrites, però la capacitat inspectora la té la Subdirecció General d'Inspecció Sanitària, que actua en casos en què no s'ha adonat correctament l'atenció sanitària quan se'n té dret.

Per tant, és per tot això que veiem viables les propostes d'acord que ens presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra en aquesta resolució, que estan alineades amb el pla d'acció que des del Govern s'està duent a terme, tot i que hem volgut introduir esmenes en el sentit que hem exposat, entenent que milloren el text dels acords.

I des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar agraïm l'acceptació per part del grup d'Esquerra Republicana de la majoria d'esmenes proposades, i és per

tot això que hi donarem suport i votarem a favor dels acords, excepte en el punt 2, que demanaria en votació separada.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Doncs, ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula l'honorable conseller Lluís Puig.

Lluís Puig Gordi

Molt bon dia. Moltes gràcies, president.

Evidentment, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya donarem suport a aquesta proposta de resolució, així com també al punt 2 seguirem donant suport a la proposta d'Esquerra Republicana.

Escoltant tot l'argumentari del Grup d'Esquerra Republicana i del Grup Parlamentari Socialistes, el que és estrany és que encara no estigui tot fet i solucionat ja des de l'endemà mateix dels que vàreu signar el Pacte Nacional per la Llengua, no?

És evident que aquells formularis i aquells textos estandaritzats que s'envien de forma automàtica només canviant les dades, els noms, és d'una solució tan fàcil i ràpida com la voluntat de fer-ho.

Per tant, aprovarem molt contents aquesta proposta de resolució per sentit comú i esperant que, com diu un dels punts, sigui durant el 2025, que s'acosta Nadal i matarem el gall. O sigui que fem-ne via, sisplau.

Gràcies.

El president

Gràcies, conseller. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular, i té la paraula el diputat Hugo Manchón.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. Hoy Esquerra pide garantizar el catalán en las comunicaciones sanitarias, pero ¿saben qué preocupa realmente a los catalanes? Que haya 200.000 pacientes esperando una intervención quirúrgica; que los padres tengan que

desplazarse a otros municipios para llevar a sus hijos al pediatra, o que sea imposible acceder al psicólogo en la sanidad pública por las eternas listas de espera.

A ustedes les preocupa que en la sanidad catalana se haga un informe médico en castellano. A mí lo que me preocupa es que se reclame 5.000 euros a un niño con leucemia por un error de la administración con las ayudas. Esto sí es preocupante, estas cosas sí preocupan en la calle, y no si te escriben una comunicación en castellano.

Hoy Esquerra dice que viene a defender los derechos lingüísticos, pero luego van por la calle señalando a negocios cuando usan el castellano. ¿O es que no se acuerdan del concejal de Esquerra Republicana este verano contra una heladería que encima amaneció llena de pintadas al día siguiente de señalarle?

Claro que apoyamos que todas las comunicaciones se puedan hacer en las dos lenguas, en castellano y en catalán, pero no vamos a apoyar una iniciativa sobre la lengua de quienes persiguen, arrinconan una lengua y vienen aquí a decirnos que hay solo una lengua y es el catalán, cuando en Cataluña hay dos, el catalán y el castellano.

Muchas gracias.

El president

D'acord, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, president. En los hospitales no existía ningún problema hasta que los separatistas, socialistas y comunistas se infiltraron en la sanidad, hasta que ustedes decidieron hacer política con la salud de las personas para distraer a los catalanes de lo verdaderamente importante: la pobreza y la miseria que han provocado ustedes saqueando durante décadas la administración pública.

Bueno, un mínimo consuelo es ver cómo algunos de estos culpables están en vías de extinción. Cada vez son más insignificantes, como los Comuns o la CUP, dos menos.

Enfrentar a médicos, enfermeros, pacientes y celadores va en contra de la calidad asistencial. Ustedes están dinamitando la confianza médico-paciente y con ello están empeorando la calidad asistencial.

Cuando un sanitario atraviesa el umbral del hospital y se coloca su bata blanca, desaparecen los colores políticos por completo. Y es que en los hospitales solo existen dos grupos de personas: los que llevan toda una vida estudiando para poder ayudar, los sanitarios, y los que necesitan ser ayudados, los pacientes. Y resulta que los sanitarios y pacientes, pacientes y pacientes, sanitarios y sanitarios, siempre se han comunicado sin problemas, pero ahora llegan todos ustedes imponiendo una dictadura lingüística...

Fitxer 8

...atacando a los castellanoparlantes, sembrando su famosa semilla del odio en los hospitales, creando un problema donde no lo hay y del que solo salen perjudicados los que pretenden ayudar y los que necesitan ser ayudados.

Lo que sí que es real es ver como los mejores profesionales huyen de Cataluña por sus políticas lingüísticas y su sectarismo. En septiembre de 2023, Cataluña lideró la fuga de médicos en España por quinto año consecutivo. 2024 no ha sido diferente.

Lo que también es real es ver como los mejores MIR ya no eligen Cataluña para formarse pese a tener los mejores hospitales. Caída del treinta y uno por ciento de los mejores MIR, según el estudio hecho por *Social Science Research Network*.

Lo que también es real es ver como médicos y enfermeros doblan turnos cada día, trabajando una medida de sesenta y cinco horas y sin respaldo de la administración, porque ustedes expulsan a los profesionales y les cierran las puertas a los que quieren venir porque las imponen el catalán.

Miren, cuando algo funciona no se debe tocar, y la sanidad funcionaba, ahora ya no. Miren las listas de espera y el malestar de los profesionales.

Así que, desde aquí, VOX, las exigimos que dejen en paz la sanidad y que limpien sus miserias y sus corruptelas creando distracción y cortinas en otros sitios, en vez de jugar con la salud de los catalanes enfrentando a médicos y pacientes.

Muchas gracias.

El president

Gràcies. Ara és el torn de la diputada del Grup Parlamentari de Comuns, la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. És evident que el Grup Parlamentari dels Comuns té menys diputats que el Grup Parlamentari de VOX en aquesta legislatura, com també crec que és evident que els sis diputats i diputades dels Comuns tenen bastanta més rellevància i incidència en les polítiques públiques que es fan a Catalunya que el Grup de VOX. I no sé què passarà després de les properes eleccions catalanes que hi hagi. El que sí que sé és que el Grup de VOX seguirà sent irrellevant per les polítiques que es fan a Catalunya.

I dit això, i parlant del contingut de la proposta de resolució, nosaltres li donarem suport. Creiem que és un dels temes que ja fa temps que s'està dient, que sí que és cert que es parla molt de les dificultats que hi ha pel fet que s'han d'incorporar moltes persones que potser no parlen el català i que necessitem metges, metgesses, infermers, infermeres i especialistes i que a l'hora d'atendre el català el Pacte Nacional ja preveu un calendari pel qual aquests professionals hagin d'assolir el nivell de català necessari, però la veritat és que les comunicacions escrites costa molt més d'entendre perquè no es pot fer servir ja el català de manera habitual. Perquè més enllà de la llengua que utilitzi la persona que es comunica, amb la quantitat d'eines que hi ha digitals per poder expressar-se en català de manera correcta, nosaltres creiem que és una de les línies que claríssimament des del Govern s'hauria de prioritzar i s'hauria de aclarir d'una vegada per totes.

També creiem que estaria bé tenir dades sobre el diferent ús lingüístic en els centres de la sanitat pública i de la sanitat concertada, perquè segurament també trobaríem dades interessants que posarien de relleu que potser aquest esforç per utilitzar el català i garantir els drets lingüístics és menor en la sanitat concertada i privada que en la sanitat pública.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, i té la paraula la diputada María Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, gràcies, president. Expressar-nos en català i rebre atenció en català és un dret i sabem que avui mateix aquest dret en el sistema sanitari no està garantit, perquè cada dia són persones catalanoparlants ateses amb una llengua que no és la seva o reben documents mèdics només en castellà. I crec que això hem de dir clarament que no és una anècdota, sinó que és una vulneració quotidiana d'un dret que està reconegut.

Per això nosaltres donarem suport a aquesta moció. Creiem que cal fer efectiu d'una vegada aquest dret a viure també la nostra salut en català.

Agraïm que no s'hagi acceptat l'esmena 2, que eliminava aquesta part de la inspecció, que per nosaltres eliminar-lo implica aquesta pèrdua de força en la PR, i creiem que va en la mateixa línia que aquest horitzó tercer del Pacte Nacional per la Llengua referent a salut, que també és molt flux i deixa moltes coses enlaire.

Per tant, nosaltres donem suport a la moció. Creiem que és fàcil les propostes que fa i dur-les a terme.

També volem remarcar que no n'hi ha prou amb aquests formularis o amb aquestes figures de seguiment, sinó que cal una transformació que vagi molt més enllà en la sanitat perquè realment el dret a parlar en català estigui garantit.

Aquesta atenció escrita en català hauria de ser també oral i hauria d'estar garantida en tots els serveis, tant públics com concertats.

Necessitem que les persones puguin aprendre català dintre de l'espai laboral, que tinguin el temps per fer-ho i, per tant, hem de millorar condicions laborals perquè això es permeti.

Cal mecanismes de control perquè els drets lingüístics no depengui de la bona voluntat d'un equip directiu. Campanyes informatives, perquè la ciutadania conegui els seus drets i els pugui exercir amb normalitat. I, sobretot, jo crec que la mesura,

que potser és a mitjà termini, però que necessitem, és planificar la formació dels professionals mèdics, perquè en tinguem suficients i garantim que tinguin la competència plena en català i que sigui un requisit i no un mèrit.

En tot cas, nosaltres creiem que el català ha de ser la llengua natural amb la cura de les persones. Recolzem plenament aquesta moció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. En absència del Grup Mixt, ara tindríeu un torn per posicionar-vos sobre les esmenes... És que com que ho havíeu dit, té la paraula la diputada i portaveu Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, gràcies, president. Fem ús d'aquest segon torn per reiterar l'acceptació de les esmenes 1 i 3 del PSC, no la segona, perquè enteníem, doncs, això, que descafeïnava..., que és important aquesta funció no només de seguiment, sinó d'inspecció, per qui ho hagi de fer, com s'hagi de fer, evidentment, però que es faci.

I, si m'ho permeten també, poder fer evident que l'extrema dreta i la dreta més extrema aquí desvien el tema intentant parlar d'altres coses, perquè creiem que no saben ni com argumentar el seu, probablement, rebuig a aquesta proposta de resolució tan simple i concreta, a més a més, que és parlar de les comunicacions escrites en l'àmbit de la salut.

Si volen, parlem de la salut i llavors podríem parlar d'Andalusia, on el Partit Popular ha deixat a l'estacada més de dues mil dones afectades per aquestes proves de cribatge del càncer de mama, en què hi ha hagut retards, oblits, i això sí que és afectació directa per a una part molt gran de la població. Podríem parlar de les privatitzacions en l'àmbit de la sanitat a Madrid, amb la senyora Ayuso al capdavant, o podríem parlar que la principal contribució de VOX al sistema de l'estat del benestar del País Valencià va ser eliminar el sistema d'emergències, i tots sabem el que va provocar això ara fa un any.

Per tant, com ells mateixos deien, el que els diríem és que deixin en pau la salut, deixin treballar els professionals i garantim els drets, també els lingüístics, arreu.

La proposta que presentem és una proposta de voluntat política. Per tant, si surt aprovada, que així ho esperem, es pot fer possible des d'avui mateix.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Si no hi ha altra votació separada, votàriem en bloc primer els punts 1, 3, 4 i 5, i posteriorment votàriem el punt número 2 i tots aquests punts amb la incorporació o no de les esmenes, tal com ho ha expressat la portaveu i proponent. Les acceptades, la 1 i la 3, i la 2 que ha estat rebutjada. D'acord?

Doncs, procediríem a aquesta primera votació dels punts 1, 3, 4 i 5.

Vots a favor?

El Grup Parlamentari Socialista, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari d'Esquerra, el Grup Parlamentari dels Comuns i el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular.

Vots en contra?

Grup parlamentari de VOX i Grup Parlamentari del Partit Popular.

Per tant, s'aproven aquests quatre punts.

I finalment votarem el punt 2.

Vots a favor?

Que és el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari d'Esquerra, el Grup Parlamentari dels Comuns i el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular.

Vots en contra?

El Grup Parlamentari del Partit Popular i el Grup Parlamentari de VOX.

I abstencions?

El Grup Parlamentari Socialista.

Per tant, també s'aprova aquest punt número 2.

S'han aprovat tots els punts d'aquesta moció, que era el darrer punt de l'ordre del dia i, per tant, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT